

KIRÁLY LÁSZLÓ

A Garibaldi-híd

*A Garibaldi-híd alatt szalad a Szamos
 – et nos amours –,
 miközben Nyugatra szökik legszebb novellám:
 A bécsi gyors...
 Szeretném, ha valaki békén hagyna,
 de se múltam, se jövőm nem bizonyos.
 Hol leszek közönytelen, hol leszek közönyös?
 Életem s életek valahol közös. –
 Miként legyek hát közönytelen,
 miként közönyös?!*
*Ellopott versem fölött lanyha
 csodálkozással országnyi légy köröz.
 Szemközt a kardos-temetői sírkövek.
 Élek s tudom: már csak a jelen,
 a múlt s a megélt jövőndő követ.
 És fut a Szamos, a csendes, a szőke.
 Mellettem, alattam, bennem – mindörökre.*

1993. június 18.

Posztmodern

*FaLU vÉgÉn KURT a kocsmá.
 oDa rúg KI a
 szamos PARTI sÉTányRA.
 ISTEN áldja MEG kendTEKET.
 Szegény édesanyám
 betegeskedik.*

1993. június 17.

Vagy talán

*amikor
eszedbe jut két rím –
akkor a legjobb
homokot hordani*

*amikor eszedbe jut
a bécsi gyors-novellád
akkor jönnek
a csempe-rakók*

*amikor eszedbe jutok
valami ménta-illatban
akkor kérnek meg:
vasalj ki valamit*

*amikor épp
a negyedik jut eszedbe
akkor mondják:
harmadik az isten igaza*

*de hát ki vagyunk én
de hát ki vagyok mi*

*ennyi idő után
ennyire lekésve mindent*

*vagy talán
minket késett le valami?*

1993. június 18.

Helyzetjelentés

*Veri a zápor Kolozsvárt.
Villámlanak és zengnek az egek.
Menekülnek akik nem tudták.
Ezt elfelejteni már nem lehet.*

*Ázik a város, a kertek, az utcák.
Ázik a csalit, a pagony, a berek.
Áznak kik tudták – és akik nem tudták.
Áznak az emberek – és a nem-emberek.*

1993. június 11.